

ikke er en rente, men et afdrag, man betaler, fordi man har en skattefri kursgevinst, når man indfrier, fordi det er en privatperson, vi taler om. Og den skattefri kursgevinst bliver modsvaret over de kommende år af en fradragsberettiget renteudgift, og derfor ville det her være skattearbitrage på samme måde, som vi har kendt det i mange andre sammenhænge. Det synes fru Kirsten Jacobsen ikke gør noget. Jeg siger, at det vil jeg ikke gå ind og give præmie for, og derfor agter jeg – og derfor agter regeringen – heller ikke at komme med et forslag om gentagne konverteringer. Men det er jo så udtryk for en forskellig politisk holdning, og det er jo fair nok, og det kan vi diskutere.

Som sagt takker jeg for en positiv modtagelse og håber også, at dette forslag kan gennemføres og vedtages forholdsvis hurtigt. Derfor vil jeg da også håbe – uden at jeg selvfølgelig skal blande mig meget i det – at vi ikke får hele diskussionen om konverteringer op i denne sammenhæng. Der sidder faktisk nogle mennesker, som har opsagt deres lån, og som i tillid til de oplysninger, jeg gav på regeringens vegne i slutningen af juni måned, og den tilslutning, der blev givet i den forbindelse fra andre partier – og som jeg glæder mig over at man i dag under førstebehandlingen har gentaget – har disponeret ud fra, at dette lovforslag bliver vedtaget. Derfor håber jeg også, at det forholdsvis hurtigt kan udvalgsbehandles og vedtages her i Folketinget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet skal ikke forhindre skatteministeren i at stå ved sit ord til befolkningen, under ingen omstændigheder; vi skal endda gerne hjælpe med det – også ved andre lejligheder.

Så vil jeg gerne sige om skattearbitrage og konvertering af et afdrag til en renteudgift: Hvis det nu var sådan, at det i alle andre sammenhænge ikke var tilladt at gøre sådan, så ville man ikke fra min side høre et forslag om, at man skulle tillade det for disse lån, men sagen er jo modsat. Sagen er, at i alle andre tilfælde er det tilladt, godkendt også af denne regering, og så er det, jeg spørger: Hvorfor skal der være en sådan ulighed for loven? Hvad med de stakkels mennesker, som var så uheldige, at de købte med et dyrt kontantlån? Nu sker der en kurssikring, og det er et gammelt løfte, der bliver indfriet. Men hvorfor skal de stilles ringere end andre mennesker ved, at de ikke kan omlægge deres lån, hvis de måtte have lyst til det?

Når skatteministeren fremlagde sagen med den iver, han gjorde, den modvilje mod spekulation og ulovligheder – nærmest ulovligheder, det er helt ren spekulation, skattearbitrage – kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, om vi også kan forvente at få et forbud mod omlægning af lån i øvrigt fra denne regering.

Til slut vil jeg kun sige til skatteministeren, at de ændringsforslag, Fremskridtspartiet agter at stille, er ganske enkle, de er også teknisk enkle, de kan overskues af alle, og de kan hurtigt laves, så det skal ikke forsinke arbejdet.

Men jeg efterlyser stadig væk svar på mit spørgsmål om de inkonvertible lån og det tilfald, som både skatteministeren og finansministeren gav Folketinget forud for sommerferien om, at man i sommerferien ville tilrettelægge det således, at det var klar til affyring, når vi mødtes igen.

Frank Aaen (EL):

Skatteministeren spurgte, hvad jeg mente med, at boligfinansiering sker ved, at man satser på lykkehjulet. Det er jo rigtigt nok, at der er nogle store spekulanter, og dem er jeg sikker på at vi er helt enige om at være imod. Jeg vil sige, at det sådan set er dem, der drejer lykkehjulet rundt og sætter det i gang, og ingen ved, hvor det stopper.

Men det, der i virkeligheden er værre, er, at vi alle sammen mere eller mindre er blevet gjort til spekulanter via vores pensionskasse eller via vores boliglån. Jeg tror, vi alle sammen kender folk, der her i foråret gik og skulle konvertere og sagde: Skal jeg gøre det i dag, eller skal jeg gøre det i morgen, eller skal jeg vente en måned? Du Frank, hvad synes du, hvad tror du – folk troede, jeg vidste noget om rentens udvikling – hvad synes du, Frank? Og det er jo en uhyggelig spekulation, som vi alle sammen pludselig blev en del af.

Engang var det så fornuftigt, at man i radioen hørte: I dag er priserne på grisen pr. kilo så og så meget, og mælkeprisen er blevet så og så meget, og hvad ved jeg; fornuftige oplysninger til landbrugerne, der gik og lavede noget fornuftigt ude på marken. I dag skal vi alle sammen indlægges til, at vi i slutningen af TV-Avisen kl. 18 skal have dagens tal, hvor vi skal høre – og hvor det åbenbart er interessant – om dollaren er gået 1 øre op eller 1 øre ned, om renten er gået 0,001 pct. op eller 0,001 pct. ned. Det er sådan, vi alle sammen er blevet til spekulanter på en måde; det synes jeg vi bør sætte en stopper for.